

Prawda i dobro jako niezbywalne wartości osoby ludzkiej

Artur Andrzejuk

Osoba

rationalis naturae individua substantia

rozumność

- *Przedmiotem:* prawda
- *Podmiotem:* intelekt

wolność

- *Przedmiotem:* dobro
- *Podmiotem:* wola

Prawda

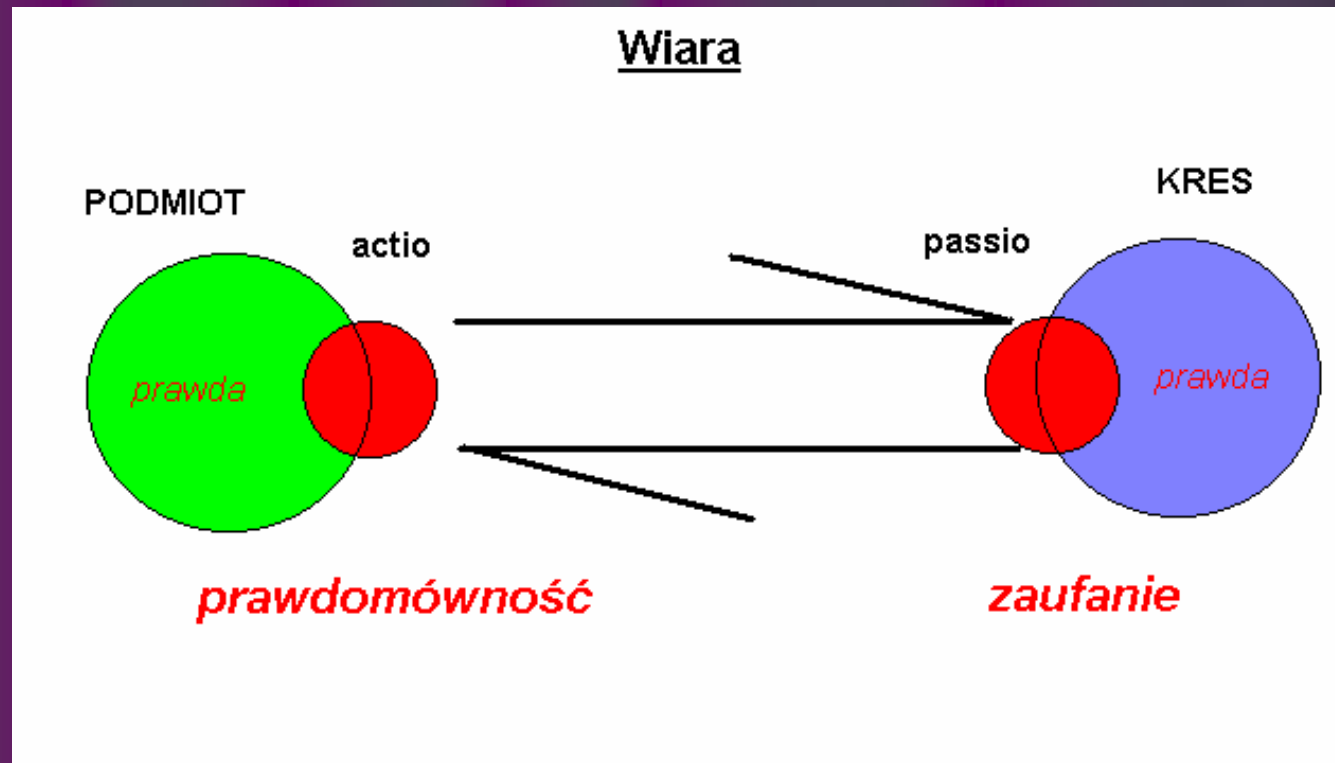
- Sens ontologiczny
  - własność bytu
- Sens poznawczy
  - zgodność ujęcia z rzeczywistością (*verum est adequatio rei et intellectus*)
- Sens logiczny
  - własność zdania

Prawda i człowiek

- Prawo do prawdy stanowi naturalną potrzebę człowieka
- Wynika to z posiadania intelektu

Osobowa relacja wiary

Inne koncepcje prawdy

- koherencyjna
- pragmatystyczna
- ewidentystyczna

Dobro

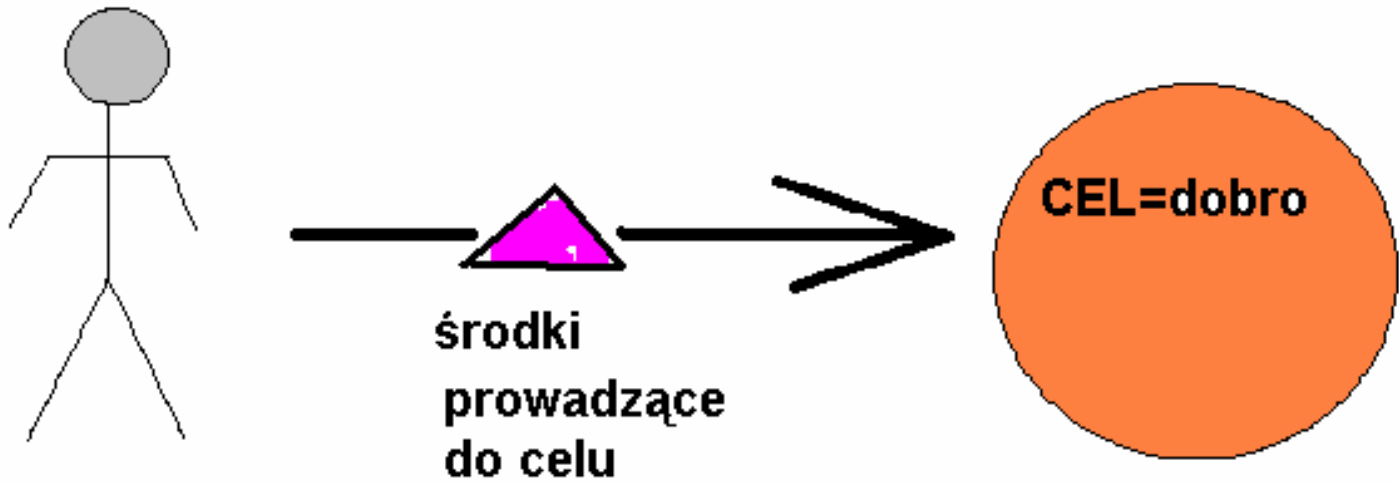
- Sens ontologiczny
  - własność bytu
- Sens moralny
  - zgodność postępowania z normą
- Sens fizyczny
  - zgodność cech z naturą

Dobro i człowiek: *bonum est quod omnia appetunt*

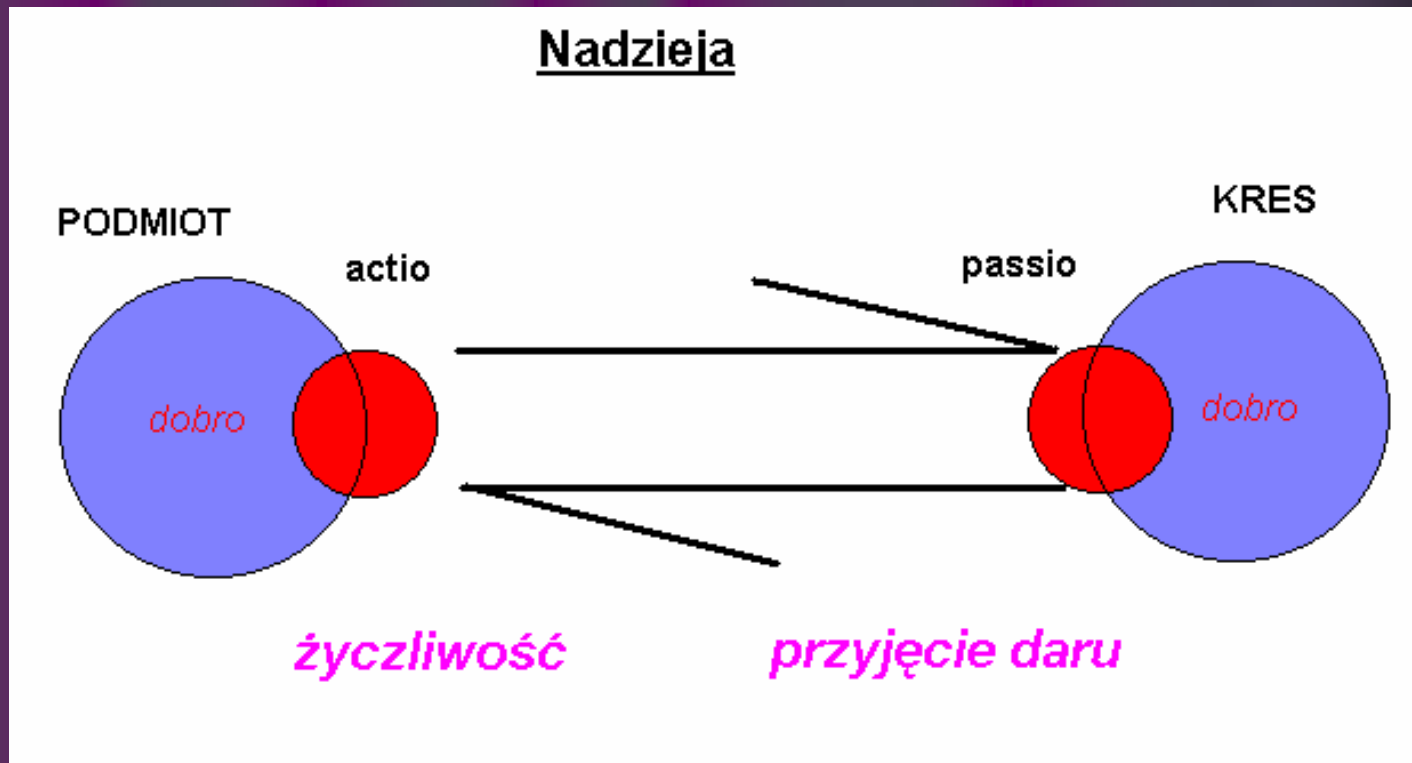
- korzystne (*bonum utile*)
  - to, stanowi pożytek dla kogoś
- przyjemne (*bonum delectabile*)
  - to, co dostarcza komuś przyjemności
- szlachetne (*bonum honestum*)
  - to, co jest „dobre samo w sobie”

Cel i środki

Osobowa relacja nadziei

ZWIĄZEK PRAWDY I DOBRA

Poznawanie
PRAWDY

Postępowanie
CZYNNIENIE DOBRA

ZWIĄZEK WIARY I NADZIEI

- W perspektywie relacji osobowych:
  - Chronienie dobra zgodnie z prawdą
  - Prawda ujawniana dla dobra
  - Dobro wyzwala życzliwość
  - Prawda wyzwala zaufanie

Wnioski

- Dobro służy człowiekowi tylko wtedy, gdy jest prawdziwe
- Prawda jednak nie zastąpi dobra, gdyż prawdę przyjmujemy, a dobro dajemy
- Prawda nabiera sensu moralnego w perspektywie dobra
- Prawda i dobro wyznaczając wiarę i nadzieję nabierają sensu w perspektywie miłości